

колкото юначенъ толкозъ и хубавецъ, привыкалъ го при себе си и му даль за споменъ единъ голѣмъ и хубавъ яблъкъ, отъ които му били принесли малко по направъдъ въ даръ. Тойзи момъкъ не бълъ освѣнъ славныйтъ испослѣ Византійскій императоръ *Василій Македонецъ*, славенинъ родомъ, споредъ доказателството на съвременниятъ историци.

Прѣсіамъ о първыйтъ отъ Бѣлгарските владѣтели който обирна внимание на славенските населенія въ Македонія и прѣстана да ся обхожда съ тѣхъ като съ непріятели на държавата си; той обходилъ мирно завоеванытъ градове въ Македонія и ся бавилъ доста време въ Солунъ, понеже околността на тойзи градъ, както и днесъ, била заселена съ славенски Бѣлгари, и първенците на градътъ били повечето Бѣлгари; но тогазъ тѣ влѣзвали повечето въ службѣ на Византійските империї и достигали до голѣмы чинове и достоинства. На това първо и много важно сближеніе на едноплемен-